

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010602
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010602.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému E. F., pre prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 17.08.2022, sp. zn. 2PP/21/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. októbra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného E. T., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného E. T. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/50/2018 zo dňa 24.07.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/50/2018 zo dňa 02.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Tos/56/2019 zo dňa 27.06.2019 a z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 34 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/26/2020 zo dňa 21.07.2021.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomnom zdôvodnení poukazoval na to, že boli porušené jeho základné práva podľa článku 46 odsek 1 Ústavy SR, článku 36 odsek 3 Listiny základných práv a slobôd, čo videl v tom, že súd nedostatočne zhodnotil zmeny v jeho správaní, obmedzil sa len na posudzovanie jeho minulosti, podľa neho súd „degradoval celý systém prevýchovy odsúdeného“ a jeho výklad je „výrazom faktického omylu, resp. logického excesu... prejavom svojvôle“. Poukazoval na judikatúry Ústavných súdov SR i ČR, na to, že riaditeľ ústavu odporučil jeho prepustenie na slobodu s dohľadom, na získanie disciplinárnej odmeny v septembri 2022 a domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia a podmiennečného prepustenia na slobodu s probačným dohľadom s ustanovením obmedzení a povinností. V doplnení sťažnosti opätovne poukazoval na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu, v ktorej sa rozoberala resocializačná prognóza odsúdených, v zmysle ktorej by po prehodnotení dotazníka by prognóza sociálneho zlyhania bola nízka. Súd I. stupňa nezvažoval a neprihliadol na nič iné, len na jeho kriminálnu minulosť. V ďalšej časti len zopakoval pôvodnú argumentáciu s tým, že vytýkal súdu I. stupňa, že tento vytvoril špeciálnu - prísnejšiu právnu úpravu podmiennečného prepustenia pre recidivistov a tým de facto úplne vylúčil možnosť jeho podmiennečného prepustenia, čo nezodpovedá zákonu, je „prejavom sudcovskej svojvôle a ústavne neudržateľné“. Mieni viesť riadny život, po prepustení sa ihneď zamestná a začne odstraňovať škodlivé následky spáchanej trestnej činnosti, dožadoval sa „šance na návrat do spoločnosti“, pretože výkon trestu spĺňa svoj účel.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že súd I. stupňa vykonal vo veci zákonom prepísaný procesný postup v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku so zameraním na zistenie, či sú splnené formálne a materiálne podmienky podmiennečného prepustenia.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobným a výstižným spôsobom uviedol všetky rozhodné skutočnosti, ktoré zistil dokazovaním na verejnom zasadnutí, ako aj právne úvahy, na základe ktorých považoval žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie za nedôvodnú. Nadriadený súd v plnom rozsahu súhlasí s tam uvedenými argumentami súdu I. stupňa podporené aj citáciou všetkých rozhodných ustanovení zákona a z toho dôvodu v podrobnostiach len na ne odkazuje.

Sťažnostné námietky odsúdeného nepovažuje nadriadený súd za dôvodné. Už napadnuté uznesenie dáva vyčerpávajúcim spôsobom odpovede na mnohé ním uvádzané námietky. Nadriadený súd nad ich rámec považuje za nutné preto zaujať stanovisko len k niektorým.

Odsúdený klamlivo a mylne uvádza, že súd I. stupňa sa zaoberal len jeho minulosťou. Tento správne v zmysle zákona skúmal splnenie :

a/ formálnej podmienky - výkonu polovice postupne uložených trestov (strana 4) dňom 08.05.2022,

b/ materiálnych podmienok :

-plnenia povinností a správanie, ktorými preukázal polepšenie,

-prognózy, že v budúcnosti bude viesť riadny život,

a to na základe dôkazov, najmä hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach príp. aj správ z miesta, kam by sa odsúdený dostal v prípade podmiennečného prepustenia.

Súd I. stupňa podrobil dôkladne analýze a rozboru doterajší výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného na základe jeho hodnotenia riaditeľom ÚVTOS Želiezovce a s poukazom na získanie 4 disciplinárnych odmien správne konštatoval čiastočné splnenie jednej z materiálnych podmienok § 66 ods. 1 Tr. zák. (strany 4-5).

Odsúdený prioritne namietal záver súdu I. stupňa o nesplnení prognózy vedenia riadneho života. Súd I. stupňa tak urobil správne nielen na základe hodnotenia odsúdeného ústavom ale v kombinácii s faktami zistenými o osobe odsúdeného z času pred výkonom súčasného trestu odňatia slobody. Návrh riaditeľa ÚVTOS Želiezovce v závere hodnotenia, ktorým odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného s dohľadom nie je pre súd právne záväzný, ako si to mylne vykladá odsúdený, ale predstavuje len odporúčanie riaditeľa ústavu pre súd. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali v hodnotení konštatovanú menej priaznivú resocializačnú prognózu u odsúdeného. Námietky odsúdeného v tomto smere predstavujú výlučne jeho subjektívny názor. Pokiaľ aj poukazuje na judikatúru ústavného súdu tak ani daná vec nie je v rozpore so zaužívanou súdnou praxou v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Je evidentné, že v prípade viacnásobne trestaných recidivistov, ktorí už aj boli viackrát vo výkone trestu odňatia slobody (čo je aj prípad odsúdeného), nastáva situácia, kedy je potrebné s osobitným prístupom hodnotiť splnenie prognózy, že v budúcnosti budú viesť riadny život. Rozdielnosť v počte trestných postihov súd musí pri svojom rozhodovaní brať do úvahy. Toto v žiadnom prípade neznamená, ako si to mylne vykladá odsúdený, vytváranie prísnejšej právnej úpravy alebo vylúčenia možnosti jeho podmiennečného prepustenia. To, že výsledok rozhodovania o jeho žiadosti a odôvodnenie napadnutého uznesenia nezodpovedá predstavám odsúdeného v žiadnom prípade neznamená, že by sa jednalo o prípad sudcovskej svojvôle.

V prípade odsúdeného spôsob ním vedeného kriminálneho spôsobu života v minulosti je výrazným negatívnym faktom, ktorý je súd povinný hodnotiť. Odsúdený i keď má len 31 rokov sa od dovŕšenia trestnoprávnej zodpovednosti (15 rokov) dostal do rozporu so zákonom za 16 rokov až 24- krát!, a to nielen na našom území ale aj na území štátov EÚ (Česká republika, Nemecko, ktoré odsúdenia mohol súd I. stupňa brať do úvahy vzhľadom na § 7b ods. 2 Tr. zák.). V prevažnej miere sa jednalo o odsúdenie

za úmyselnú trestnú činnosť majetkovej povahy alebo drogy. Odsúdený bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, v minulosti už bol aj podmiennečne prepustený dňa 29.6.2016, avšak už dňa 19.12.2016 má evidované odsúdenie v Českej republike. Trest odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva mu bol pôvodne v roku 2018 podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 rokov. V tejto sa však neosvedčil a bolo mu nariadené trest odňatia slobody vykonať. Odsúdený žiadnym spôsobom nezdôvodnil, čo mu bránilo v tom, aby viedol riadny život a aj takýmto spôsobom preukázal, že tresty u neho viedli k náprave a polepšeniu. Aj na verejnom zasadnutí prezentoval len vlastný názor o tom, že spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie. Ním uvádzané sľuby v písomnom zdôvodnení sťažnosti preto nie je možné považovať za také, ktoré by odsúdený aj reálne splnil, pretože doposiaľ nepreukázal v tomto smere žiadnu vlastnú konkrétnu aktivitu (napr. preukázanie nahradenia škody poškodeným a pod.). Preto právny záver súdu I. stupňa o nesplnení materiálnej podmienky - prognózy vedenia riadneho života, je správny a vychádzajúci zo správneho vyhodnotenia všetkých zistených faktov.

Nadriadený súd po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, nezistil žiadne procesnoprávne pochybenia, ani porušenie práv odsúdeného, ktorý bol riadne vypočutý v konaní pred súdom na verejnom zasadnutí, kde mu bolo umožnené uviesť všetky svoje argumenty a zároveň aj vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, nadriadený súd po tom čo nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)